

N:o 9.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 22 Mars 1873.
 — — — — Andra Kammaren den 22 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition angående åtgärder för betryggande af skogens framtida bestånd och bevarande af Lapparnes renbetesrätt inom Westerbottens och Norrbottens läns lappmarker.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 11.)

S. A. K.

Uti nådig Proposition den 3 sistlidne Januari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen,

att egare af frälse- och skattehemman och lägenheter i Westerbottens och Norrbottens läns lappmarker må förklaras öfver den vid afvittring tilldelade skogen icke ega vidsträcktare dispositionsrätt, än enligt § 1 af nådiga Förordningen den 29 Juni 1866, angående dispositionsrätten öfver skogen å vissa skattehemman, är egare af deri omförmälda hemman förunnad; samt att, äfven efter afvittringen, Lapparne skola vara, såsom hittills, berättigade att för renhjordarne begagna bete å all skogsmark inom lappmarkernas nuvarande område, dock inom de till odling tjenliga delarne af landet endast vintertiden, äfvensom ega att, i den mån för betesrättens utfvande är nödigt, till hushållsbehof begagna skogen.

Vid pröfning af detta nådiga förslag har Riksdagen ej funnit anledning till annan anmärkning emot detsamma, än att, enär föreskriften att Lapparne endast

vintertiden finge till bete begagna skogsmarken inom de till odling tjenliga delar af landet icke torde behöfva utsträckas till kronans dervarande skogar, och samma föreskrift, derest den så kallade kulturgränsen, komme att uppdragas så, att en del Lappars vanliga sommarhemvist låge nedanför densamma, kunde blifva för dessa Lappar förnärmande, ett tillägg synes behöfligt i syfte att betrygga Lapparnes rätt i detta hänseende; och har Riksdagen derföre, i anledning af Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga Proposition, hvilken Riksdagen i öfrigt godkänt, för sin del beslutat:

att egare af frälse- och skattehemman och lägenheter i Westerbottens och Norrbottens läns lappmarker må förklaras öfver den vid afvittring tilldelade skogen icke ega vidsträcktare dispositionsrätt, än enligt § 1 af nådiga Förordningen den 29 Juni 1866, angående dispositionsrätten öfver skogen å vissa skattehemman, är egare af deri omförmälda hemman förunnad; samt att, äfven efter afvittringen, Lapparne skola vara, såsom hittills, berättigade att för renhjordarne begagna bete å all skogsmark inom lappmarkernas nuvarande område, dock å enskildes skogar inom de till odling tjenliga delarne af landet endast vintertiden, äfvensom ega att, i den mån för betesrättens utöfvande är nödigt, till husbehof begagna skogen.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 22 Mars 1873.
